

(Ad. 2)

Când Dum-ne - zeu ro - bii Si - o - nu - lui îi va scă - pa a -

tunci vom fi ca și când am vi - sa. Dar gu - ra ne'a fi pli -

nă de răs Da - ră lim - ba noas - tră de cân - ta - re.

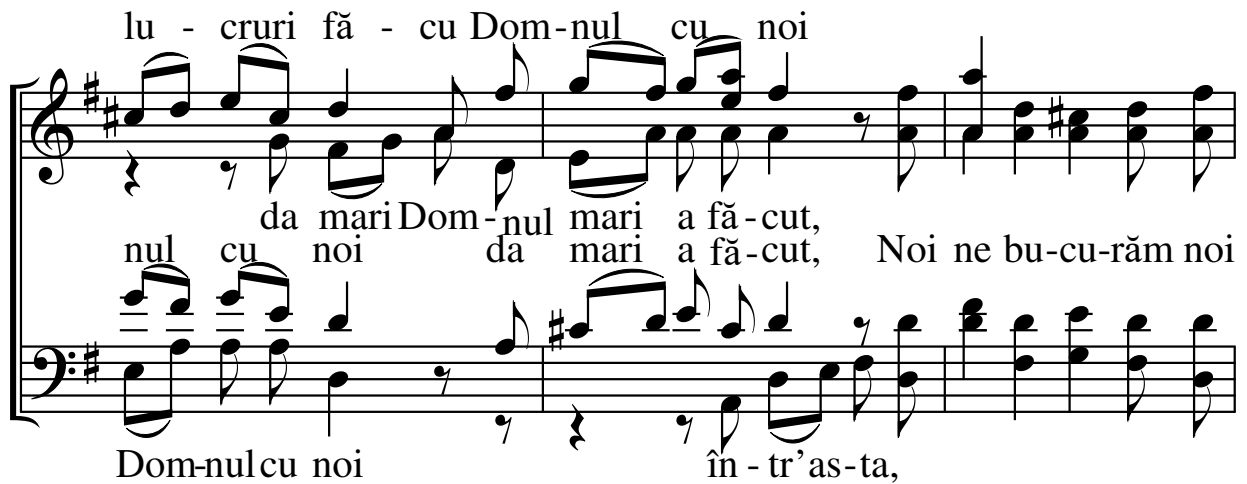
A-tunci vor zi - ce în - tre po - poa - re: Mari lu - cruri fă - cu Dum -

(255)

mari lu - cruri fă - cu Dom-nul cu noi Mari
ne-zeu cu ei. mari fă - cu Dom-nul cu noi
mari lu - cruri fă - cu Dom-

lu - cruri fă - cu Dom-nul cu noi
da mari Dom-nul mari a fă - cut,
nul cu noi da mari a fă - cut, Noi ne bu-cu-răm noi
Dom-nul cu noi în - tr'as-ta,

ne bu-cu - răm mari lu-cruri fă - cu Dom-nul cu noi. Doam-ne ro-

bii no-ștri'n - toar - ce'i Ca și pâ - ra - ie în pă-

(255)

mânt se - ce - tos, Cari plân - gând sea - mă - nă,

bu - cu - roși vor se - ce - ra, Cari plân - gând sea -

mă - nă, bu - cu - roși vor se - ce - ra, ei

merg a - cu - ma plân - gând Și

(255)

să-mân-ța lor pur - tând, Dar cu bu-cu - ri - e, dar

cu bu-cu - ri - e, își vor a - du-na sno - - - pii,

cari plân-gând sea-mă - nă, bu-cu-roși vor se-ce - ra,

bu - cu-roși vor se - ce ra, ei vor se - ce - ra.